

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z 17 lutego 2016 r.

**w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny
oraz ustawy – Kodeks karny wykonawczy (druk sejmowy nr 218)**

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy – Kodeks karny wykonawczy opiniuje go pozytywnie.

Projekt oznacza powrót do rozwiązań, wprowadzonych ustawą z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U. Nr 191 poz. 1366), następnie kilkakrotnie nowelizowaną. Ustawa ta, w swojej ostatniej postaci, spełniała pozytywną rolę w systemie prawa karnego wykonawczego, m.in. doprowadzając do zmniejszenia liczby osadzonych w jednostkach penitencjarnych. Zmiany w sposobie wykorzystania dozoru elektronicznego, wprowadzone w życie 1 lipca 2015 r., spowodowały w istocie paraliż systemu dozoru elektronicznego, a to z uwagi na znikomą liczbę orzeczeń wydanych na podstawie art. 34 § 1a pkt 2 kk. Powrót do poprzedniego modelu, przy zastosowaniu sprawdzonych i dobrze funkcjonujących wzorców, pozwoli osiągnąć cele zarówno jeżeli chodzi o wykonanie kary pozbawienia wolności, jak i lepiej wykorzystać możliwości systemu dozoru elektronicznego.

W ocenie Rady, wobec pozytywnych doświadczeń w stosowaniu poprzednio obowiązującej ustawy, rozważyć należy rozszerzenie możliwości stosowania jej rozwiązań na większą grupę skazanych. Zasadne wydaje się rozważenie objęcia systemem dozoru elektronicznego sprawców, w stosunku do których orzeczono karę nie przekraczającą dwóch lat pozbawienia wolności. Niezależnie od znanych Radzie zastrzeżeń co do efektywności długotrwale stosowanego dozoru elektronicznego, wydaje się, że podwyższenie granicy kar, do których stosować można system dozoru elektronicznego, w połączeniu z rozwiązaniami premijującymi skazanych prawidłowo funkcjonujących w systemie, mogłoby wyraźnie zwiększyć korzyści płynące z systemu.

Niezależnie od tego Rada zwraca uwagę, że zakres odwołania w projektowanym art. 43ld § 2 ustawy – Kodeks karny wykonawczy (dalej: kkw) jest zbyt szeroki i winien odnosić się jedynie do § 1-4 art. 43la kkw.

Ponadto zdaniem Rady nieuzasadniona jest propozycja rezygnacji z zasady obciążania skazanego kosztami doprowadzenia do zakładu karnego w razie uchylecia zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego (projektowany art. 43zad kkw).